

Ludmila Sadilová

Ludmila Sadilová se narodila 12.prosince 1937. V roce 1943 zahájila svou školní docházku. Když začala válka, ve škole byli ubytovaní Němci a Rumuni, proto se učili doma. Všechny děti, co bydleli v „zádědiní“, se učili u nich doma, protože její rodiče byli velice šikovní.

Po ukončení základní školy podala přihlášku na gymnázium ve Zlíně. Po roce bylo gymnázium zrušené a protože byli blíže Otrokovíc, tak byli všichni přeřazeni do Otrokovíc.

Po maturitě šla do Brna na pedagogickou školu, ale když jí měl otec podepsat potvrzení o studiu byl nešťastný z toho, že chce být kantorka. Tatínek říkával: „Liduško, já ti to podepíšu, ale až za tři dny, jestli si to nerozmyslíš.“ Otec jí odrazoval, aby tam nešla, že je to jen lesklá bída a různá taková kázání. Nejvíce byla smutná z toho, že nepochopil, proč chce být kantorkou. Chce být kantorkou, protože má ráda děti. Po třech dnech jí to podepsal a řekl jí: „ Víš, kdyby sis na mě někdy vzpomněla, že jsem tě nevaroval...“

„Musím vám říct, že jsem si mnohokrát vzpomněla tatínkova slova. Hlavně když nás nutili a nejvíc to bylo tady v Holešově na 1.zdš, když děcka chodily do náboženství a my jsme museli, jít do těch rodin, aby do náboženství nechodily. Já jsem v žádné rodině nikdy nebyla, protože ústava zaručovala svobodu vyznání. Já jsem se držela ústavy a když jsem to řekla, tak rok, co rok mi vzali osobní ohodnocení na dva na tři měsíce a pak mi ho zase vrátili. A tím nás vlastně trestali, že jsem neuposlechla rozkazu pana ředitele. Ale nemohli s tím nic dělat.“

Po vystudování v roce 1957 dostala umístěnku do Šumperku na jedenáctiletou školu. Vyšší ročníky jako desátý a jedenáctý, chodívali na brigády a jako nejmladší z celého sboru chodila s nimi jako dozor.

Mívali jen měsíc dovolené jako všichni dělníci, a tak museli pracovat v JZD. Jí přidělili do tzv. Žňového útulku, což byla předzvěst nynějších školek.

Její manžel byl také učitelem a později se stal ředitelem nové ZŠ v Kostelci u Holešova. Po odchodu do důchodu se oba dál aktivně podíleli na kulturním životě místní části obce. Např. několikrát na folklórní akci Hanácké právo, se kterou se zúčastnili festivalu ve Strážnici.